

TREŚĆ:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

84 —	Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 marca 1964 r. w sprawie wytycznych stosowania obniżki stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach	153
85 —	Ministra Finansów z dnia 18 marca 1964 r. w sprawie ustalenia wzoru, stopu i wagi monet nominalnej wartości zł 10	154
86 —	Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Ministra Finansów z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie dokumentacji przemiału gospodarczego zbóż i przemiału umownego	154
87 —	Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 29 lutego 1964 r. w sprawie zaliczenia do zakładów społecznych służby zdrowia przyzakładowych i międzyzakładowych przychodni rehabilitacyjnych prowadzonych przez spółdzielnie inwalidów i ich związki	156
88 —	Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z dnia 11 marca 1964 r. w sprawie powoływania biegłych w postępowaniu wodnoprawnym	156

84

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 14 marca 1964 r.

w sprawie wytycznych stosowania obniżki stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) oraz § 6 ust. 6 uchwały nr 393 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski z 1963 r. Nr 4, poz. 14) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obniżkę stawek czynszu dzierżawnego za tereny państwowe oddawane w dzierżawę jednostkom państwowym i organizacjom społecznym w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) należy stosować:

- 1) za tereny wydzierżawione pod uprawy sadownicze, warzywnicze i drobne uprawy kwiatów w wysokości 50% ramowych stawek wymienionych w tabeli stawek czynszowych, stanowiącej załącznik nr 2 do uchwały nr 393 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski z 1963 r. Nr 4, poz. 14), zwanej dalej „uchwałą”,
- 2) za tereny wydzierżawione na inne cele niż wymienione w pkt 1, w przypadkach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, w wysokości nie przekraczającej 50%, a w razie wydzierżawienia terenu organizacjom politycznym lub związkom zawodowym — 80% ramowych stawek wymienionych we właściwych tabelach stawek czynszowych załączonych do uchwały.

2. Za tereny wymienione w ust. 1, z wyłączeniem działek przydomowych, oddawane w dzierżawę spółdzielniom mieszkaniowym (lokatorskim) na cele ogrodnicze, związane z utrzymaniem zieleni osiedlowej, należy stosować obniżki czynszu w wysokości 50% ramowych stawek wymienionych w tabeli stawek czynszowych stanowiącej załącznik nr 2 do uchwały.

§ 2. 1. Na obszarach wymienionych w § 6 ust. 2 uchwały obniżki stawek czynszu za dzierżawę terenów państwowych, wydzierżawionych innym osobom prawnym niż wymienione w § 1, powinny być stosowane w granicach do 50% ramowych stawek wymienionych we właściwych tabelach stawek czynszowych załączonych do uchwały w zależności od znaczenia gospodarczego i społecznego działalności tych osób dla ogólnej aktywizacji i zaspokajania potrzeb ludności danego terenu.

2. Wprowadzenie obniżki stawek czynszu za dzierżawę terenu w stosunku do osób fizycznych (na obszarach i w granicach określonych w ust. 1) powinno objąć:

1) żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych w ZSRR, żołnierzy wchodzących w skład Odrodzonego Wojska Polskiego w okresie przed 9 maja 1945 r., uczestników kampanii wrześniowej 1939 r., żołnierzy polskich formacji przy armiach sojuszniczych z okresu od września 1939 r. do 9 maja 1945 r., żołnierzy Armii Radzieckiej z okresu od 22 czerwca 1941 r. do 9 maja 1945 r. posiadających obywatelstwo polskie, uczestników walk partyzanckich z Niemcami oraz ich sprzymierzeńcami, o ile nie występowali przeciwko Polsce Demokratycznej, a wchodzili w skład Gwardii Ludowej, Armii Ludowej, Armii Krajowej, Batalionów Chłopskich, Polskiej Armii Ludowej i Korpusu Bezpieczeństwa, członków partyzanek radzieckich i jugosłowiańskich posiadających obywatelstwo polskie, inwalidów wojennych i wojskowych, rencistów, a także więźniów politycznych z okresu od września 1939 r. do 9 maja 1945 r. oraz wdowy i sieroty po wymienionych żołnierzach, uczestnikach walk partyzanckich i więźniach politycznych,

2) inne osoby fizyczne, jeżeli obniżka czynszu za dzierżawę terenów państwowych uzasadniona jest warunkami materialnymi dzierżawcy.

§ 3. Za będące własnością Państwa działki przydomowe, odpowiadające normatywowi, położone na obszarach wymienionych w § 6 ust. 2 uchwały, oddane w dzierżawę osobom wymienionym w § 2 ust. 2 niniejszego zarządzenia na cele rolne, warzywnicze lub sadownicze, należy stosować obniżki czynszu dzierżawnego w wysokości 75% ramowych stawek określonych tabelą stanowiącą załącznik nr 2 do uchwały.

§ 4. Za działki przydomowe wydzierżawione wraz z budynkiem (§ 6 ust. 5 uchwały) osobom prawnym lub fizycznym pod uprawy warzywnicze, sadownicze i drobne uprawy kwiatów, prezydium właściwej rady narodowej może wprowadzić obniżki w granicach do 75% ustalonych stawek w zależności od znaczenia gospodarczego i społecznego tych osób prawnych lub sytuacji materialnej osób fizycznych.

§ 5. W granicach określonych przez prezydium właściwej rady narodowej decyzje o obniżeniu stawek czynszu dzierżawnego za tereny państwowe wydzierżawione poszczególnym jednostkom państwowym, organizacjom społecznym, innym osobom prawnym lub osobom fizycznym wydaje organ gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium właściwej rady narodowej miasta (dzielnicy lub osiedla).

§ 6. 1. Organ gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium właściwej rady narodowej, wydając decyzje o obniżeniu czynszu dzierżawnego, powinien wskazywać w

tych decyzjach na indywidualny charakter obniżki przyznanej określonego dzierżawcy.

2. Jeżeli prezydium właściwej rady narodowej wprowadzi obniżkę stawek przez ustalenie minimalnej i maksymalnej granicy obniżki, organ gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, ustalając w tych granicach obniżkę dla poszczególnego dzierżawcy, weźmie pod uwagę znaczenie gospodarcze i społeczne działalności osoby prawnej lub sytuację materialną osoby fizycznej.

§ 7. Obniżki stawek czynszu dzierżawnego ustalone na podstawie niniejszych wytycznych mogą być stosowane również do czynszów należnych za okres od dnia wejścia w życie uchwały.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: S. Sroka

85

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 marca 1964 r.

w sprawie ustalenia wzoru, stopu i wagi monet nominalnej wartości zł 10.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 72, poz. 356) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się monety nominalnej wartości zł 10 według wzorów, stopu i wagi określonych w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Monety nominalnej wartości zł 10 emisji 1964 r. mają obieg prawny od dnia 15 kwietnia 1964 r.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 1964 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 18 marca 1964 r. (poz. 85).

WZÓR, STOP I WAGA MONET NOMINALNEJ WARTOŚCI ZŁ 10.

Wzór	Wartość	Cechy graficzne		Brzcg (otok)	Waga (gramy)	Średnica w mm	Stop metalu
		strona przednia	strona odwrotna				
I	10 złotych	profil głowy Kazimierza Wielkiego, napisy wypukłe z obu stron głowy: „sześćsetlecie Uniwersytetu Jagiellońskiego 1364—1964”, u dołu napis wypukły: „Kazimierz Wielki”	godło Państwa — orzeł, wokół napis: „Polska Rzeczpospolita Ludowa” u dołu napis: „zł 10 zł”	karbowany	12,9	31	CuNi19 N19 PN/H-87045 miedzio-nikiel
II	10 złotych	profil głowy Kazimierza Wielkiego, napisy wklęsłe z obu stron głowy: „sześćsetlecie Uniwersytetu Jagiellońskiego 1364—1964”, u dołu napis wklęsły: „Kazimierz Wielki”	godło Państwa — orzeł, wokół napis: „Polska Rzeczpospolita Ludowa” u dołu napis: „zł 10 zł”	karbowany	12,9	31	CuNi1 ⁰ N19 PN/H-87045 miedzio-nikiel

86

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU ORAZ MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 lutego 1964 r.

w sprawie dokumentacji przemiału gospodarczego zbóż i przemiału umownego.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekrety z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 oraz z 1956 r. Nr 54, poz. 244), art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) oraz § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 lipca 1954 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skupu uprawnień do wydawania przepisów o przemiale zbóż (Monitor Polski Nr A-64, poz. 833) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Młyny, kaszarnie, wiatraki i samodzielne śrutowniki dokonujące przemiału gospodarczego zbóż oraz punkty wymiany zboża na produkty przemiału obowiązane są prowadzić dokumentację tego przemiału — pełną lub uproszczoną.

2. Pełną dokumentację przemiału gospodarczego zbóż prowadzą młyny i kaszarnie gospodarcze, pozostające w zarządzie i użytkowaniu prezydiów rad narodowych lub przedsiębiorstw im podległych i innych jednostek gospodarki upolitycznionej.

3. Uproszczoną dokumentację przemiału gospodarczego zbóż prowadzą:

- 1) wiatraki i samodzielne śrutowniki gospodarcze oraz punkty wymiany zboża na produkty przemiału,
- 2) młyny i kaszarnie gospodarcze pozostające w zarządzie i użytkowaniu jednostek gospodarki nie upolitycznionej,
- 3) młyny i kaszarnie, o których mowa w ust. 2, zwolnione od obowiązku prowadzenia pełnej dokumentacji — zgodnie z § 2.

4. Dokumentację przemiału gospodarczego zbóż w młynach i kaszarniach Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego stanowią dokumenty ustalone odrębnymi przepisami o prowadzeniu dokumentacji przemiału handlowego oraz kwitariusze przemiałowe, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 1.

§ 2. 1. Młyny i kaszarnie, o których mowa w § 1 ust. 2, mogą być zwolnione od obowiązku prowadzenia pełnej dokumentacji przemiału gospodarczego zbóż, jeżeli nie dokonują przemiałów umownych (§ 4), a zwolnienie od tego obowiązku uzasadnione jest potrzebą zmniejszenia pracochłonności w dokumentowaniu tego przemiału,